

Úžasné ženy roku 2025

Byly a jsou obdivuhodné, pilné, talentované a úspěšné. Spisovatelky, umělkyně, vědkyně, novinářky, sportovkyně, političky, které nás loni nejvíce inspirovaly. TEXT REDAKCE

Alena Mornštajnová,

SPISOVATELKA

Jedna z našich nejúspěšnějších a také nejprodávanejších autorek. V roce 2025 přesáhl počet jejích

knih prodaných v Česku milion, což ji naplňuje spíš pokorou než hrdostí: „Uvědomuju si, že každý, kdo sáhne po mé knize, mi daruje svůj čas a pozornost.“ Jejím zatím posledním románem je loňský Čas vos (Nakladatelství Host) – jak sama říká, román o cestě

k obyčejnému lidskému štěstí. Pro ni samotnou být šťastná znamená být spokojená, což ji přináší právě i psaní. Debutovala poměrně pozdě, první román Slepá mapa vyšel v jejích padesáti. Od roku 2013 má na kontě sedm knih pro dospělé a pět knih pro děti. Čtenáři její knihy milují, což dokazuje i jejich ocenění Český bestseller 2023 pro psychologický román Les v domě, kde odvážně otevírá tabuizované téma sexualizovaného domácího násilí. Knihy AM vyšly doposud ve více než dvaceti jazycích.

Pavla Tesařová,

HOUSLISTKA

Poprvé veřejně vystupovala na své osmé narozeniny. Šlo dokonce o soutěž, kterou s přehledem vyhrála. Možná i proto, že neměla trému a nemívá ji ani dnes, a prozradila nám, že na každé vystoupení se těší tak jako tenkrát. Vedle talentu jí osud

nadělil také píli, díky které se vypracovala na prestižní pozici koncertního mistra orchestru Prague Philharmonia. Funguje jako spojka mezi dirigentem a orchestrem, nebo dokonce přímo přejímá roli dirigenta a vede celý orchestr od prvního pultu.

Miřenka Čechová,

REŽISÉRKA A CHOREOGRAFKA

Mezinárodně oceňovaná představitelka experimentálního tanečního a pohybového divadla.

Také spisovatelka, které loni vyšla v pořadí třetí kniha – psychologický román *Co já? Co ty?, kde odkrývá manipulativní (sexuální) vztah mezi dospělým a dítětem. Jako autorka se dlouhodobě nebojí citlivých, palčivých ani tabuizovaných témat. Například manipulaci se loni věnovala nejen literárně, ale i režijně a choreograficky. Spoluvytvořila představení *Rukojmí* (z dokumentární série *Invisible* umělecké skupiny Tantehorse) o příbězích lidí, kteří našli sílu vymanit se ze vztahů s manipulátory. Tematicky se věnuje také současnému ženství a upozorňuje na genderovou nerovnost i v divadelním světě. Loni mělo premiéru performativní představení *DVACETjedna*, do něhož se zapojilo dvacet režiserek: „Ženy tu jsou! To je moje odpověď uměleckým šéfům a ředitelům divadel, kteří tvrdí, že u nich nerežirují ženy, protože zkrátka nejsou.“*

Jane Goodall,

ZOOLOŽKA, PRIMATOLOŽKA

Zasvětila svůj život opicím. Trochu odborněji řečeno výzkumu a ochraně primátů. O šimpanzích toho věděla asi nejvíc ve vesmíru. Žila jimi i s nimi. Až do loňského prvního října. Zemřela prý pokojně ve spánku během přednáškového turné v Kalifornii. Bylo jí 91 let.

Když byla v květnu 2024 na přednášce v Praze, pokoušely jsme se s ní domluvit rozhovor.

Neklaplo to tehdy z časových důvodů, ale přislíb jsme do-

staly... To že se bude věnovat zvířatům bylo jasné od jejího dětství. Od roku a půl či dvou prý zkoumala hmyz, pak asi v pěti letech

sledovala několik hodin zavřená v kurníku, jak slepice snášejí vejce. Postupně se propracovala k jasné volbě. Musí do Afriky. Byla například první, komu se podařilo zdokumentovat, že primáti používají nástroje. Do té doby se vědecký svět domníval, že tuto schopnost má jen člověk. Zjistila také, že se od sebe šimpanzi učí, mají emoce a kulturu.

Dana Drábová,

JADERNÁ INŽENÝRKA

Od roku 1999 až do své smrti loni v říjnu byla předsdkyní Státního úřadu pro jadernou bezpečnost. Mezi roky 2010 až 2025 působila jako místostarostka svých milovaných Pyšel a v letech 2016 až 2017 jako zastupitelka Středočeského kraje. Taky vyučovala. Sama si ráda říkala Atomová baba. Její náhlý a nečekaný odchod nás

hluboce zasáhl. V redakci jsme ji totiž milovali. Pro její inteligenci, otevřenost, pokoru, vtip a hlavně srozumitelnost

a schopnost vysvětlit složité odborné věci i naprostým laikům. Na dotaz naší redaktorky Evy, zda věří v posmrtný život, odpověděla před časem se svým typickým nadhledem. „A to má zase fyzikální základ: protože nic z nás – atomy – se neztratí, proč by se nemohly zase poskládat do něčeho jiného? A duše – kdoví? Kdo si na ni kdy sáhnul? A o věcech, o kterých nic nevíme, před těmi máme mít úctu.“

Darja Stomatová, VÁLEČNÁ REPORTÉRKA

Narodila se v kazašském Almaty, její kořeny sahají ale také do Ruska, Ukrajiny, Polska, což jí poskytlo nevídaný vhled do problematiky postsovětských zemí, který tak dobře využívá ve své práci. Její rodina v druhé polovině devadesátých let emigrovala do Česka kvůli národnostním pnutím v Kazachstánu a rodiče doufali, že v Česku ji čeká lepší a hlavně bezpečnější budoucnost. Ona si ale místo bezpečí vybrala novinářskou profesi a v ní ten nejnebezpečnější obor, ve kterém může reportér být. Dnes působí s partnerem – kameramanem – hlavně na Ukrajině a pokrývá i demon-

strace v Minsku, Kurdistan nebo Bělorusko. Jak to má jedna z nejstatečnějších válečných reportérek se strachem? „Pořád ho od sebe odháníte, ale ve válce cítíte, že je blízko. A já si někdy říkám: co když přijde ke mně? To je zlomový okamžik, se kterým stále pracuju,“ řekla nedávno v Blízkých setkáních Tereze Kostkové.

Klára Šimáčková Laurenčíková, EX ZMOCNĚNKYNĚ ZA LIDSKÁ PRÁVA

Občas v redakci přemýšlíme nahlas, kterou ženu bychom rády viděly jako prezidentku. Já (Alena Němečková) lobbuji za Kláru Šimáčkovou Laurenčíkovou. Jako zmocněnkyně pro lidská práva ve vládě Petra Fialy měla vizi a za ní si šla. Její kroky nebyly něžným našlapováním, někoho tak aktivního jsme v podobné funkci roky neviděli. Smažila se o systémové změny, o propojení státní správy s neziskem a odbornou veřejností. Značnou měrou se podepsala na tom, že i u nás není dovoleno vychovávat děti hrubou silou. Dlouhodobě prosazovala reformu systému péče o ohrožené děti tak, aby se minimalizovala ústavní

Ewa Farna, ZPĚVAČKA

Milá česko-polská holka nám vyrostla před očima. Má zlato v hrdle a do zpívání se vrhá s absolutní vervou, proto není divu, že si v roce 2025 ulovila Zlatého a Absolutního slavíka. Hm, teda bylo to už po čtvrté. My si jí také hodně vážíme, že nepodléhá bodyshamingu, tedy tomu, jak se někteří lidé trefují do jejích oblých tvarů. Klidně o tom zpívá a na vystoupeních se obléká do atraktivních modelů, pořádně na tělo, v mini délkách a zářivých barvách. Na předávání přiznala, že všechno v jejím životě není jen veselé, a použila oblíbené heslo Johna Lennona: Když věci špatně dopadnou, ještě to není konec.

Lurdes Gloria Manuel, ATLETKA

Nedejte se mýlit, tahle běžkyně čtyřstovky (neboli čtvrtkařka) má angolsko-ruské kořeny, exotické jméno a vzhled, ale je ostravská rodačka a kariéru odstartovala v Táboře, kde také studovala Obchodní akademii. Už vlastní titul juniorské mistryně světa z Limy, probodovala se do semifinále pařížské olympiády, na mistrovství v Římě jí bronz utekl jen o kousek. Běhá jí to i v hale, v roce 2025 přispěla k bronzu pro českou

štafetu žen na ME v Apledoornu. Bohužel zbytek sezony jí pokazilo zranění. Sympatická Lu však zabodovala při maturitě. Prozradila, že před zkouškou byla mnohem víc nervózní než na závodech.

péče, a podpora raději směřovala přímo do rodiny. Důsledně se věnovala tématu domácího násilí a rovnosti, což jsou témata v našich politických vodách spíš neviditelná. Jestli bude někdy

kandidovat na prezidentku, nevíme, jisté je, že ombudsmankou by se stala ráda. „Je to místo, odkud bych měla šanci dál hájit lidská práva a věnovat se podpoře a ochraně zranitelných skupin, zúročit zkušenosti z agendy i partnerství, která se mi podařilo vybudovat v resortech, nevládním sektoru, akademické sféře,“ uvedla pro ČTK. Nástupce Stanislava Křečka se bude vybírat na začátku roku.

Zdislava Pokorná, **NOVINÁŘKA**

Oceňovaná investigativní novinářka, která se nebojí rozkrývat vysoké mocenské hry a odhalovat korupční prostředí české politiky. Jako redaktorka Deníku N je spoluautorkou článku, který loni upozornil na nenávistné projevy poslance Filipa Turka na sociálních sítích. Tím výrazně zasáhla do jednání o podobě nové vlády. Za svou originalitu, systematickosti a cílevědomost získala cenu Novinářská křepelka (2024). Novinářskou cenu (2022) má za texty odhalující činnost Vratislava Mynáře a Martina Nejedlého na Pražském hradě (nejbližších poradců bývalého prezidenta). Napsala o tom i knihu Zemanovo finále. Její odvaha je obdivuhodná a sama k tomu říká: „Od velmi mladého věku jsem se o sebe musela postarat sama. To člověku dodá odvahu i sílu.“

